

[Auken.]

klaret, og derfor har socialdemokratiet ikke taget endelig stilling til de mange forslag, der fremdrages i denne forbindelse. Men vi vil følge udviklingen nøje, ikke i forventning om pludselig at finde en mirakelkur, men for at samle alle de gode ideer op til en forbedret beskæftigelse, der måtte fremkomme, og heri må bl. a. indgå en mere langsigtet vurdering af arbejdstidsproblemerne, en smidigere overgang mellem arbejdsliv og pension, overarbejde, nyvurdering af den offentlige sektors opgaver m. v. Men af denne katalog af synspunkter og projekter kan man også se, at det ikke bare er lovgivningsanliggender, men i høj grad også spørgsmål, der vedrører forhandlingerne på arbejdsmarkedet.

Til sidst vil jeg kun sige, at hvad angår sikringen af de arbejdsløses økonomiske vilkår, da har statsministeren udførligt redegjort for de mange forbedringer: to årlige reguleringer, 180 dages reglens afskaffelse kombineret med andre forbedringer for de nyuddannede, lempelser i 26 ugers reglen, åbning af mulighed for hele befolkningen til at blive arbejdsløshedsforsikret og endelig udvidet ferieret for de arbejdsløse. Vi vil i øvrigt ved anden behandling i morgen af arbejdsministerens forslag om forbedring af arbejdsløshedsforsikringsloven få rig mulighed til at vurdere, hvem der på dette område, hr. Knud Jespersen, væsentligst har produceret højt klingende talemåder, og hvem der har produceret håndgribelige resultater til gavn for de arbejdsløse.

Johan Philipsen (V):

Jeg havde oprindeligt besluttet ikke at kommentere hr. Knud Jespersens tale, men den beslutning har jeg omgjort, ikke fordi jeg ikke har hørt denne tale mange gange før, for det har jeg, men hvor må det være dejligt at være totalt ansvarsfri uden tanke for, hvordan det går Danmark. Det var agitation i den reneste udførelse, jeg kender, uden et gran af realitetssans og uden et gran af ansvarlighed over for dette land og dets øjeblikkelige situation.

Septemberforligets første halvdel havde jo som mål en tidsbegrænset stigning i efterspørgslen for at undgå en for kraftig stigning i arbejdsløsheden. Det var endvidere en forudsætning, at opgangen i den interna-

tionale konjunktur senere, det vil altså sige i sidste halvdel af 1976, skulle blive stærk nok til at forbedre afsætning og beskæftigelse.

Og hvordan er det så gået? En bedre beskæftigelse fik vi specielt i byggesektoren, og stigningen i efterspørgslen blev vel stærkere end ventet; den forstærkede købekraft rettede sig naturligt nok i stort omfang mod udenlandske varer, og det medførte importstigning og yderligere valutaforbrug.

Vor økonomiske bevægelsesfrihed var ikke særlig stor i september 1975, og den er blevet mindre siden. Formandskabet for det økonomiske råd afslutter sit afsnit om strukturarbejdsløshed i beretningen april 1976 med følgende - jeg skal tillade mig at komme med et citat nu og et kort citat senere med fornøden kildeangivelse:

„Det, der har været Danmarks korttidsproblem gennem årtier og stadig er det store problem, nemlig betalingsbalancen og konkurrenceevnen, er også kernen i det strukturelle arbejdsløshedsproblem.“

Se, tre hovedelementer er jo alt afgørende for en vares pris og dens konkurrencedygtighed. For det første råvarer og halvfabrikata, og her er vi ligestillet med vore konkurrenter. Vi køber til samme pris. For det andet de totale omkostninger, finansiering af indkøb, produktion, lagre og salg m. v., og på dette vigtige område er vi ringere stillet end vore konkurrenter, fordi vore fælles handlinger og letsindigheder i tidligere år har ført os ind i den tvangssituation at skulle holde en højere rente end vore konkurrenter. Den tredje væsentlige faktor er lønniveauet, og her er udgangspunktet for de kommende år, at vi har haft en stærkere lønstigning end gennemsnittet af vore konkurrenter.

I anledning af en kommunistisk forespørgsel må det være berettiget at sige, at det er venstres opfattelse, at tiden ikke er egnet til at diskutere ismer. Muligheden for at forbedre beskæftigelsen samler sig om ét område: generhvervelsen af den konkurrenceevne, vi delvis har sat over styr. Vi har tabt markedsandel for industrivarer og desværre også for landbrugsvarer, og vi har i forvejen et meget stort antal beskæftiget i den offentlige sektor. Ad den vej er der ingen løsning for beskæftigelsen at finde, og mulighederne for en yderligere ekspansiv finanspolitik anser jeg for at være lig nul. Vi